

Sygn. akt II K 913/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : ---

po rozpoznaniu dnia 06 kwietnia 2018 r. , 22 maja 2018 r. i 06 sierpnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. D. , córki J. i A. z d. K. , ur. (...) w Z.

oskarżonej o to, że:

w dniu 05 sierpnia 2017 roku w miejscowości N. , województwo (...) kierując pojazdem mechanicznym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , pomimo wydania przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji , przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych , polecenia zatrzymania pojazdu , niezwłocznie nie zatrzymała pojazdu i kontynuowała jazdę

tj. o czyn z art. 178b k.k.

1. Oskarżoną M. D. w ramach zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego że w dniu 05 sierpnia 2017 roku w miejscowości N. , województwo (...) kierując pojazdem mechanicznym samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem nieoznakowanym , przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych , polecenia zatrzymania pojazdu , niezwłocznie nie zatrzymała pojazdu i kontynuowała jazdę to jest popełnienia czynu z art. 178b k.k. i za to na podstawie art. 178b k.k. skazuje, zaś na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

2. Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej M. D. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ;

3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonej M. D. okres zatrzymania prawą jazdy od dnia 05 sierpnia 2017 r. do dnia 09 sierpnia 2018 r.;

4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną M. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 913/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 sierpnia 2017 r. około godziny 17.30 poruszający się radiowozem nieznakowanym marki H. nr rej. (...) koloru czarnego funkcjonariusze Policji z (...) w W. st. sierż. K. K. , sierż. sztab. M. J. i st. post. D. J. (policjanci nie byli w mundurach) w N. na ul. (...) (teren niezabudowany) zauważyli samochód marki A. (...) o nr rej. (...) w który znajdowali się kierująca tym pojazdem oskarżona M. L. Działo i świadek Ł. G. . Samochód marki A. (...) o nr rej. (...) nie poruszał się i stał w korku na ul. (...) (w okolicy wiaduktu kolejowego) za nieznakowanym radiowozem marki H. nr rej. (...). Siedzący w tym radiowozie funkcjonariusza Policji zobaczyli między innymi w lusterkach radiowozu iż siedzący na miejscu pasażera w stojącym za radiowozem samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) świadek Ł. G. pali coś co przypomina „skręta” z marihuaną . Wobec powyższego wobec istnienia podejrzenia popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii funkcjonariusza policji podjęli decyzję o wylegitymowaniu osób znajdujących się w stojącym za ich radiowozem samochodzie marki A.. Wobec faktu iż samochód marki A. (...) o nr rej. (...) nie znajdował się w ruchu tylko stał do tej czynności nie miały zastosowania przepisy § 2 ust 2 i 3 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 18.07.2008 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. Nr 132, poz. 841). St. sierż. K. K. , sierż. sztab. M. J. wysiedli z radiowozu nieoznakowanego i udali się w stronę samochodu A. (...) o nr rej. (...) . W tym czasie st. post D. J. , będący kierowcą tego radiowozu wyszedł niego i umieścił lampę błyskową na dachu radiowozu z przodu od strony pasażera , następnie jednak nie włączył tej lampy błyskowej . St. sierż. K. K. , sierż. sztab. M. J. podeszli do samochodu A. (...) o nr rej. (...) od strony pasażera i okazali świadkowi Ł. G. legitymację służbowe , przedstawili się i podali powód interwencji . W tym czasie kierująca samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) oskarżona M. D. włączyła wsteczny bieg i wycofała samochód , a następnie wjechała na przeciwległy pas ruchu by ominąć samochody stojące przed nią w korku i zaczęła uciekać z miejsca interwencji w kierunku ronda (...) II . St. sierż. K. K. , sierż. sztab. M. J. wsiedli do radiowozu którego kierowca st. post. D. J. włączył sygnały świetlne i dźwiękowe i udali się w pościg za uciekającym samochodem marki A. (...) o nr rej. (...). Oskarżona M. D. uciekając przed goniącym ją nieznakowanym radiowozem policyjnym H. nr rej. (...) cały czas nadającą sygnały świetlne i dźwiękowe nakazujące jej niezwłoczne zatrzymanie pojazdu poruszała się ul. (...) by na rodzie im. (...) skrócić w ul. (...) (teren zabudowany) . Wykonując manewr skrętu na rodzie z dużą prędkością o mało nie doprowadziła do zderzenia z rowerzystami . Następnie z dużą prędkością poruszała się ul. (...) , a bezpośrednio w niewielkiej odległości za nią poruszał się nieznakowany radiowóz policyjny marki H. nr rej. (...) cały czas nadającą sygnały świetlne i dźwiękowe. Ponadto policjanci wydawali polecenia do zatrzymania pojazdu kierowanego przez oskarżoną M. D. przez zestaw głośnomówiący znajdujący się na wyposażeniu radiowozu . Fakt ten został zarejestrowany przez kamery monitoringu znajdujące się na ul. (...) w okolicach Urzędu Gminy N. (k. 30-31 , k. 32 i k. 64-65) . Oskarżona M. D. mimo tego w dalszy ciągu kontynuowała ucieczkę przejeżdżając skrzyżowanie przy Urzędzie Gminy N. na czerwonym świetle , a następnie skręciła w lewo na czerwonym świetle w ul. (...) w S. P. przed domem handlowym „(...)” . Następnie z ul. (...) skręciła w lewo w ul. (...) w miejscowości A. i zatrzymała się na wysokości posesji nr (...) . Oskarżona M. D. podjęła decyzję o zatrzymanie pojazdu wobec faktu iż goniący ją radiowóz policyjny znajdował się bezpośrednio za nią i nie mogła nie zauważona wjechać na posesję przy ul. (...) w A. należąca do jej matki A. A. . Nieoznakowany radiowóz H. nr rej. (...) cały czas nadające sygnały świetlne i dźwiękowe zatrzymał się za samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) . Oskarżona M. D. uciekając przed nieznakowanym radiowozem policyjnym poruszając się wyżej opisaną trasą przejechała około 5- 6 km (za Google Maps).

Po zatrzymaniu samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) oskarżona M. D. wysiadła z tego samochodu została jednak natychmiast zatrzymana policjantów którzy wysiedli z radiowozu . Oskarżona M. D. oświadczyła iż uciekała przed radiowozem bo bała się konsekwencji karnych związanych z paleniem przez jej chłopaka Ł. G. w jej samochodzie marihuany . Natomiast Ł. G. oświadczył iż nie ma przy sobie narkotyków a tego „skręta” już wypalił . Po chwili na miejsce zdarzenia przyjechała matka oskarżonej M. A. K. . W toku przeszukania samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) i Ł. G. nie ujawniono narkotyków .

M. D. ma ukończone 20 lata, jest panną , nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych i uzyskuje dochód 400 zł miesięcznie , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie, z informacji z Krajowego Rejestru Karnego (k. 110) wynika iż był ona karany.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonej M. D. (k. 13 i k. 114-116) , zeznań świadków : M. J. (k. 18 i k. 116-118) i K. K. (k. 5 v i k. 159-162) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1-2 , k. 29 , k. 54) , oświadczenia (k. 4) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 15) , karty karnej (k. 21 , k. 110) , dokumentacji fotograficznej (k. 30-31) , płyty DVD (k. 32) , zawiadomienia (k. 35) , danych osobo poznawczych (k. 55) , protokołu odtworzenia zapisu DVD (k. 64-65) , dokumentów złożone przez obrońcę (k. 87-91) , pisma z (...) w W. (k. 130) , kserokopii notatników służbowych (k. 131-148) , kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 150-153) oraz częściowo zeznań świadków : Ł. G. (k. 49 i k. 123-125) i A. A. (k. 163-164) .

M. D. stanęła pod zarzutem iż w dniu 05 sierpnia 2017 roku w miejscowości N. , województwo (...) kierując pojazdem mechanicznym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , pomimo wydania przez osobę uprawnioną tj. funkcjonariusza Policji , przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych , polecenia zatrzymania pojazdu , niezwłocznie nie zatrzymała pojazdu i kontynuowała jazdę to jest popełnienia czynu art. 178 b k.k..

Oskarżona M. D. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (k. 13 i k. 114) . Oskarżona M. D. wyjaśniła iż w dniu 05 sierpnia 2017 r. spotkała się ze swoim ówczesnym chłopakiem Ł. G. w restauracji (...) w N. , a następnie pojechali jej samochodem marki A. (...) w stronę W. . Następnie zawrócili i pojechali w stronę N. . Gdy stali w korku i oboje palili papierosy z stojącego przed nimi samochodu koloru czarnego wyszło 2 mężczyzn i podeszło do jej samochodu marki A. od strony pasażera . Mężczyźni coś zaczęli krzyczeć do Ł. G. , jednak nie słyszała co , bo było włączone radio i klimatyzacja . Z dalszych wyjaśnień oskarżonej M. D. wynika że była wystraszona tą sytuacją , bo myślała iż są to bandyci a Ł. G. kazał jej „spier....” . Dlatego wycofała samochód i wjechała na przeciwległy pas ruchu by ominąć samochody stojące w korku i zaczęła uciekać . Podczas całej ucieczki jadać do swojego miejsca zamieszkania w miejscowości A. przy ul. (...) nie odwracał się za siebie i nie sprawdzała czy ten samochód ją goni . Dopiero w A. na ul. (...) po przejechaniu około 5 km zobaczyła w lusterku wstecznym że ten samochód jedzie za nią i zobaczyła że ma włączone sygnały świetlne dlatego zatrzymała samochód . Wcześniej dzwoniła do swojej matki A. A. . Następnie oskarżona M. D. opisała jak wyglądał zatrzymanie jej i Ł. G. przez policjantów po tym jak zatrzymała samochód w miejscowości A. na ul. (...) (k. 13 i k. 114-116) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej M. D. w niewielkiej części w której wskazała iż gdy stała w korku swoim samochodem marki A. wraz ze świadkiem Ł. G. do jej samochodu podeszło od strony pasażera 2 mężczyzn którzy wysiedli ze stojącego przed nimi samochodu . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonej M. D. z której wynika iż odjechała z miejsca zdarzenia i zatrzymała się dopiero w miejscowości A. na ul. (...) niedaleko jej miejsca zamieszkania po przejechaniu około 5 km . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. D. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. J. (k. 18 i k. 116-118) , K. K. (k. 5 v i k. 159-162) , Ł. G. (k. 49 i k. 123-125) i A. A. (k. 163-164) zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał wiary natomiast pozostałym wyjaśnieniom oskarżonej M. D. zwłaszcza odnośnie faktu iż po podejściu do jej samochodu mężczyźni ci nie okazali legitymacji służbowych tylko coś krzyczeli , dlatego uznała że to bandyci oraz że podczas ucieczki do swojego miejsca zamieszkania przez cały czas mimo iż przejechała około 5 km nie sprawdzała w lusterku wstecznym czy ten samochód ją goni i nie zobaczyła sygnałów świetlnych ani nie usłyszała sygnałów dźwiękowych nakazujących by niezwłocznie zatrzymała swój samochód do kontroli drogowej . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. D. są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżoną M. D. wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżoną linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z wyjaśnień oskarżonej M. D. wynika iż mężczyźni ci podeszli do jej samochodu gdy stali w korku od strony pasażera Ł. G. i ze względu na włączone radio i klimatyzację nie słyszała co mówili , a odjechała z miejsca zdarzenia bo się wystraszyła i Ł. G. kazał jej „spier...” . Tym samym oskarżona M. D. przyznała iż nie słyszała co ci mężczyźni mówili do świadka Ł. G. gdy podeszli do samochodu . Należy zauważyć iż gdyby rzeczywiście oskarżona M. D. uznała iż mężczyźni ci chcą zrobić krzywdę jej i Ł. G. , który miał zatargi z środowiskiem przestępczym , to powinna podjąć działania mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa sobie i Ł. G. . Tym samym gdy już podjęła decyzję by uciec

z tego powodu z miejsca zdarzenia – ul. (...) w N. (okolice wiaduktu kolejowego) powinna niezwłocznie podczas jazdy powiadomić o tym fakcie policję zwłaszcza iż była przekonana iż ci mężczyźni gonią jej samochód . Ponadto należy zauważyć iż kilkaset metrów od miejsca zdarzenia na ul. (...) w N. znajduje się Komisariat Policji w N. . Tym samym oskarżona M. D. jeżeli rzeczywiście uważała że jej samochód ścigają niebezpieczni bandyci którzy chcą zrobić krzywdę jej i Ł. G. powinna pojechać do KP w N. , który znajdował się bezpośrednio przy trasie którą uciekała oskarżona M. D. , a nie jechać do swojego domu w miejscowości A. oddalonego o około 5 - 6 km od miejsca zdarzenia . Ponadto należy zauważyć iż nielogiczne są twierdzenia oskarżonej M. D. iż mimo że przez około 5-6 km uciekała przed samochodem którym w jej ocenie gonili ją bandyci dopiero na ul. (...) w miejscowości A. sprawdziła w lusterku wstecznym czy ten samochód ją rzeczywiście goni . Podnieść należy że jeżeli oskarżona uważała iż gonią ją samochodem bandyci to powinna cały czas sprawdzać czy rzeczywiście ten samochód jedzie za nimi , w innym wypadku taka ucieczka narażająca na niebezpieczeństwo zarówno oskarżoną i jej pasażera jak i innych uczestników ruchu nie miała by sensu . Oskarżona M. D. stwierdziła bowiem że nie patrzyła w lusterko wsteczne bo uciekając koncentrowała się na drodze przed nią . Ponadto należy wskazać iż jadący za samochodem oskarżonej M. D. nieoznakowany radiowóz przez około 5 - 6 km cały czas nadawał sygnały zarówno świetlne jaki dźwiękowe nakazujące zatrzymanie , ponadto znajdujący się w nim funkcjonariusze policji za pomocą zestawu głośnomówiącego w który wyposażony był ten radiowóz wzywali oskarżoną M. D. do niezwłocznego zatrzymanie jej samochodu . Należy wskazać iż z dokumentacji zdjęciowej , jak i z zapisu monitoringu wynika iż na ul. (...) w N. w okolicy Urzędu Gminy N. (a więc w odległości 3-4 km od miejsca gdzie zatrzymała się oskarżona) nieoznakowany radiowóz policyjny z włączonymi sygnałami świetlnymi jedzie w niewielkiej odległości bezpośrednio za samochodem marki A. kierowanym przez oskarżoną (k. 30 - 31 , k. 32 i k. 64 - 65) . Tym samym oskarżona M. D. nie mogła nie zobaczyć ani nie usłyszeć sygnałów świetlnych i dźwiękowych nadawanych bezpośrednio za jej samochodem na odcinku około 5-6 km przez nieoznakowany radiowóz policyjny oraz nie usłyszeć wezwań funkcjonariuszy policji podawanych przez zestaw głośnomówiący w który wyposażony był radiowóz wzywających do natychmiastowego zatrzymania samochodu przez oskarżoną. Fakty te wynika ja wprost z zeznań świadków : M. J. (k. 18 i k. 116-118) , K. K. (k. 5 v i k. 159-162) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1 -2 , k. 29, k. 54) , dokumentacji fotograficznej (k. 30-31) , płyty DVD (k. 32) , protokołu odtworzenia zapisu DVD (k. 64-65) i kserokopii notatników służbowych (k. 131-148) . Ponadto należy wskazać iż z zeznań świadka Ł. G. wynika iż on i oskarżona M. D. zorientowali w odległości około 1000 m od miejsca gdzie oskarżona M. D. zatrzymała swój samochód iż jedzie za nimi radiowóz policyjny i wzywa ich do zatrzymania się (k. 125) . Należy również wskazać iż zeznań świadka A. A. – matki oskarżonej wynika iż jak przyjechała na miejsce gdzie zatrzymał się samochodu jej córki radiowóz miał włączone zarówno sygnały świetlne jak i dźwiękowe (k. 163) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonej M. D. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : M. J. i K. K. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadków M. J. (k. 18 i k. 116-118) i K. K. (k. 5 v i k. 159-162) funkcjonariusze Policji z (...) w W. wynika jaki był powód i przebieg interwencji wobec oskarżonej M. L. Działo i Ł. G. w dniu 05 sierpnia 2017 r. w miejscowości N. , woj. (...) . Świadców ci w swoich zeznaniach wskazali iż w dniu 05 sierpnia 2017 r. poruszający się radiowozem nieoznakowanym marki H. nr rej. (...) koloru czarnego wraz ze st. post. D. zauważyli samochód marki A. (...) o nr rej. (...) w który znajdowali się kierująca tym pojazdem oskarżona M. L. Działo i świadek Ł. G. który stał korku w okolicy wiaduktu kolejowego w N. . Świadców ci zobaczyli iż siedzący na miejscu pasażera w stojącym za radiowozem samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) świadek Ł. G. pali coś co przypomina „skręta” z marihuaną . Wobec powyższego postanowili podjąć interwencje. W tym celu wysiedli z radiowozu udali się w stronę stojącego samochodu marki A.. W tym czasie st. post D. J. , będący kierowca tego radiowozu umieścił lampę błyskową na dachu radiowozu . Z dalszych zeznań świadków K. K. i M. J. wynika iż podeszli do samochodu marki A. od strony pasażera i okazali świadkowi Ł. G. legitymację służbowe , przedstawili się i podali powód interwencji . W tym czasie kierująca samochodem marki A. oskarżona M. D. włączyła wsteczny bieg i wycofała samochód , a następnie wjechała na przeciwny pas ruchu by ominąć korek i zaczęła uciekać z miejsca interwencji w kierunku ronda (...) . Świadców K. K. i M. J. w swoich dalszych zeznaniach wskazali iż natychmiast wsiedli do radiowozu którego kierowca st. post. D. J. włączył sygnały świetlne i dźwiękowe i udali się w pościg za uciekającym samochodem marki A.. Świadców ci wskazali iż nieoznakowany

radiowóz policyjnym H. którym gonili samochód oskarżonej M. D. cały czas nadawał sygnały świetlne i dźwiękowe nakazujące jej niezwłoczne zatrzymanie , ponadto przez zestaw głośnomówiący w który wyposażony był radiowóz nakazywali kierującej samochodem marki A. niezwłoczne zatrzymanie się . Dodatkowo z zeznań świadka M. J. wynika gdzie rozpoczęła się interwencja oraz jak wyglądała trasa po której gonili uciekający samochód marki A. oraz gdzie ten samochód się zatrzymał . Świadcowie M. J. i K. K. opisali również w jakich okolicznościach samochód marki A. kierowany przez oskarżoną M. D. zatrzymał się i jak wyglądało zatrzymanie oskarżonej oraz świadka Ł. G. .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka Ł. G. pasażera samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżoną M. D. (k. 49 i k. 123-125) to na wiarę zasługuje niewielka część zeznań tego świadka z której wynika iż w dniu 5 sierpnia 2017 r. do samochodu oskarżonej M. D. od strony pasażera podeszło 2 mężczyzn którzy wysiedli z samochodu stojącego bezpośrednio przed nimi w momencie gdy ten samochód stał w korku. Na wiarę zasługuje również ta część zeznań świadka Ł. G. w której stwierdził iż oskarżona M. D. zatrzymała swój samochód dopiero w miejscowości A. na ul. (...) niedaleko swojego miejsca zamieszkania . W tym zakresie zeznania świadka Ł. G. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z wyjaśnieniami oskarżonej M. D. (k. 13 i k. 114-116) , w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz zeznaniami świadków M. J. (k. 18 i k. 116-118) i K. K. (k. 5 v i k. 159-162) .

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka Ł. G. . W tym zakresie zeznania świadka Ł. G. są niejasne , wewnętrznie sprzeczne , nie logiczne i nakierowane pomniejszenie swojej winy oskarżonej M. D. oraz na uniknięcie przez nią odpowiedzialności za popełniony czyn . . Sąd nie dał wiary tej części zeznań świadka Ł. G. z takich samych powodów z jakich odmówił w tym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonej M. D. . Ponadto należy wskazać iż z zeznań świadka Ł. G. wynika iż on i oskarżona M. D. zorientowali w odległości około 1000 m od miejsca gdzie oskarżona M. D. zatrzymała swój samochód iż jedzie za nimi radiowóz policyjny i wzywa ich do zatrzymania się (k. 125). Tym samym oskarżona M. D. gdyby przyjął za prawdziwe zeznania świadka Ł. G. w tym zakresie (czego jednak Sąd nie zrobił) winna zatrzymać swój samochód do kontroli drogowej 1000 m wcześniej niż w końcu się zatrzymała .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka Ł. G. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka A. A. (k. 163-164) – matki oskarżonej M. D. to zasługują one na wiarę w całości poza niewielkim fragmentem w których świadek stwierdził iż jej córka dzwoniła do niej gdy znajdowała się w miejscowości S. P. na wysokości (...) Handlowego (...) w odległości około 1 km od miejsca ich zamieszkania informując ją że jedzie do domu bo gonią ją bandyci lub zbiry . W tym zakresie zeznania świadka A. A. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków M. J. (k. 18 i k. 116-118) i K. K. (k. 5 v i k. 159-162) .

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom świadka A. A. w zakresie jakim stwierdziła iż jej córka dzwoniła do niej gdy znajdowała się w miejscowości S. P. na wysokości (...) Handlowego (...) w odległości około 1 km od miejsca zamieszkania informując ją że jedzie do domu bo gonią ją bandyci lub zbiry . W tym zakresie zeznania świadka A. A. są niejasne , wewnętrznie sprzeczne , nie logiczne i nakierowane pomniejszenie swojej winy oskarżonej M. D. oraz na uniknięcie przez nią odpowiedzialności za popełniony czyn. Należy wskazać iż zeznań świadka Ł. G. wynika wprost iż on i oskarżona M. D. zorientowali w odległości około 1000 m od miejsca gdzie oskarżona M. D. zatrzymała swój samochód iż jedzie za nimi radiowóz policyjny i wzywa ich do zatrzymania się (k. 125). Tym samym oskarżona M. D. rozmawiać z matką doskonale widziała iż jadą za nią policjanci , tym samym nie mogła podać matce takich informacji w tej rozmowie telefonicznej .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka A. A. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżona M. D. w ramach zarzucanego jej czynu została uznana za winną tego że w dniu 05 sierpnia 2017 roku w miejscowości N., województwo (...) kierując pojazdem mechanicznym samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem nieoznakowanym, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu, niezwłocznie nie zatrzymała pojazdu i kontynuowała jazdę to jest popełnienia czynu z art. 178b k.k. .

Zgodnie treścią art. 178b k.k. karze podlega kto, pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszającą się pojazdem lub znajdującą się na statku wodnym albo powietrznym, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego nie zatrzymuje niezwłocznie pojazdu i kontynuuje jazdę. Rodzajowym przedmiotem ochrony czynu z art. 178b k.k. jest bezpieczeństwo komunikacji. Indywidualnym przedmiotem ochrony jest raczej porządek publiczny. Jest to przestępstwo z narażenia na niebezpieczeństwo abstrakcyjne. Przepis art. 178b k.k. wprowadza sankcję za zachowanie niezgodne z obowiązkiem wynikającym z art. 5 ust. 1 ustawy z 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260 ze zm.), polegającym na konieczności stosowania się do poleceń i sygnałów dawanych przez osoby kierujące ruchem lub uprawnione do jego kontroli, sygnałów świetlnych oraz znaków drogowych, nawet wówczas, gdy z przepisów ustawy wynika inny sposób zachowania niż nakazany przez te osoby, sygnały świetlne lub znaki drogowe. Czynność sprawcza czynu z art. 178 b k.k. polega na niezatrzymaniu pojazdu i kontynuowaniu jazdy. Jest zatem przestępstwem dwuaktowym. Do zrealizowania znamion czynu zabronionego z art. 178 b k.k. niezbędne jest zrealizowanie przez sprawcę obu znamion czasownikowych. Pierwszy fragment czynu może zostać popełniony przede wszystkim przez zaniechanie. Wbrew pozorom jednak możliwe jest także popełnienie omawianego czynu zabronionego przez działanie, ponieważ przepis wymaga, by sprawca zatrzymał pojazd niezwłocznie. Niezwłocznie, czyli bez zbędnej zwłoki, a zatem w pierwszym momencie, w którym po zobaczeniu lub usłyszeniu sygnałów nakazujących zatrzymanie pojazdu możliwe jest jego bezpieczne unieruchomienie. Pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, w którym nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu. W celu dojazdu do takiego miejsca policjant może wydać kontrolowanemu uczestnikowi ruchu polecenie jazdy za pojazdem policyjnym (§ 3 rozporządzenia o kontroli ruchu drogowego). Obowiązek zastosowania się do poleceń osoby uprawnionej do kontroli ruchu ciąży na każdym uczestniku ruchu. Każdy uczestnik ruchu może ponieść odpowiedzialność za popełnienie tego czynu przez zaniechanie. Drugi fragment czynności wykonawczej może zostać popełniony tylko przez działanie.

Przestępstwo z art. 178 b k.k. ma charakter jest formalny. Do jego znamion nie należy skutek w postaci spowodowania niebezpieczeństwa.

Osoby uprawnione do dawania uczestnikom ruchu poleceń lub sygnałów zostały wymienione w art. 6 ust. 1 ustawy z 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Do znamion przestępstwa z art. 178b k.k. należy okoliczność, by osoba uprawniona do kontroli poruszała się pojazdem lub znajdowała się na statku wodnym albo powietrznym. Osoba uprawniona do kontroli ruchu ma dawać polecenie zatrzymania się sygnałami dźwiękowymi i świetlnymi. Wydaje się, że w tym przypadku użyta liczba mnoga ma charakter organizacyjno-techniczny. Pojedynczy sygnał może składać się

z kilku machnięć zapaloną latarką. Ustawodawca niepotrzebnie wprowadził tu koniunkcję. Wystarczyłoby, gdyby użył spójnika „lub”.

Szczegółowo aspekty techniczne kontroli ruchu określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 18.07.2008 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. Nr 132, poz. 841) . Zgodnie z treścią w/w rozporządzenia Policjant umundurowany w warunkach dostatecznej widoczności podaje sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów lub ręką, a w warunkach niedostatecznej widoczności – latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odblaskowym lub światłem czerwonym (§ 2 ust. 1). Policjant nieumundurowany jest uprawniony do zatrzymania kierującego pojazdem wyłącznie na obszarze zabudowanym (§ 2 ust. 2). Policjant nieumundurowany w warunkach dostatecznej widoczności podaje sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów, a w warunkach niedostatecznej widoczności – latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odblaskowym lub światłem czerwonym (§ 2 ust. 3). Policjant jadący pojazdem samochodowym może podawać kierującemu pojazdem polecenia do określonego zachowania się za pomocą urządzeń nagłaśniających, sygnalizacyjnych lub świetlnych (§ 2 ust. 4). Policjant patrolu powietrznego polecenie do zatrzymania pojazdu podaje za pomocą urządzeń nagłaśniających lub świetlnych (§ 2 ust. 5). Polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości, w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie w miejscu wskazanym przez policjanta. Miejsce zatrzymania pojazdu może być wyznaczone przez ustawienie znaku „stój – kontrola drogowa”. Dla zwrócenia uwagi na podawane sygnały lub polecenia policjant może używać sygnałów dźwiękowych (§ 2 ust. 8).

Przestępstwo z art. 178 b k.k. jest powszechne. Można je uznać za indywidualne co do czynu, ponieważ popełnić je może tylko kierujący pojazdem wezwany do zatrzymania się. Chodzi tu o kierującego jakimkolwiek pojazdem – zarówno mechanicznym, jak i nie mechanicznym, ale tylko w ruchu lądowym. Czyn z art. 178 b k.k. może zostać popełniony tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru. Ustawodawca nie wymaga żadnego znamienia motywacyjnego. (za Magdalena Budnik – Kulik Komentarz aktualizowany do art.178b Kodeksu karnego).

W powyższej sprawie oskarżona Monika L. D. wypełniła wszystkie znamiona czynu z art. 178 b k.k. . Oskarżona M. D. w dniu 05 sierpnia 2017 roku w miejscowości N. , województwo (...) kierując pojazdem mechanicznym samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem nieoznakowanym , przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych , polecenia zatrzymania pojazdu , niezwłocznie nie zatrzymała pojazdu i kontynuowała jazdę. Oskarżona M. D. po tym jak nieumundurowani funkcjonariusze Policji na ul. (...) w N. (w terenie niezabudowanym) podjęli próbę wylegitymowania jej i Ł. G. znajdujących się w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) stojącym na ul. (...) wobec podejrzenia popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przez Ł. G. , odjechała z miejsca tego zdarzenia poruszając się po przeciwnym pasie ruchu , by ominąć samochody stojące przed nią w korku . Następnie oskarżona M. D. mimo wydawania przez funkcjonariuszy policji poruszających się nieoznakowanym radiowozem którzy udali się w pościg za jej samochodem sygnałów świetlnych i dźwiękowych zgodnie z § 2 ust. 4 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 18.07.2008 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. Nr 132, poz. 841) oraz wezwań podawanych przez funkcjonariuszy policji przez zestaw głośnomówiący w który wyposażony był radiowóz nie zatrzymała niezwłocznie swojego samochodu kontynuując jazdę z miejscowości N. ul. (...) do miejscowości A. ul. (...) przejeżdżając odległość około 5-6 km (za Google Maps) mimo iż bezpośrednio za jej samochodem jechał nieoznakowany radiowóz policyjny nadający sygnały świetlne i dźwiękowe nakazujące niezwłoczne zatrzymanie pojazdu przez oskarżoną . Fakt ten wynika wprost z zapisu monitoringu znajdującego się na ul. (...) w N. (w odległości ok. 3 km od miejsca w którym oskarżona zatrzymała swój pojazd – k. 32 . k. 30-31 i k. 64-65) . Należy wskazać iż zgodnie z treścią § 2 ust. 4 określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 18.07.2008 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz.U. Nr 132, poz. 841) Policjant jadący pojazdem samochodowym może podawać kierującemu pojazdem polecenia do określonego zachowania się za pomocą urządzeń nagłaśniających, sygnalizacyjnych lub świetlnych. Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie sytuacja taka miała miejsce co potwierdza nagranie z monitoringu (k. 30-31 , k. 32 , k. 64-65) zarejestrowane przez kamerę znajdującą się na ul. (...) w N. e w okolicy Urzędu Gminy N. (teren zabudowany) na którym widać jadący z dużą prędkością

samochód marki A. (...) o nr rej. (...) kierowany przez oskarżona M. Działo i poruszający się bezpośrednio za tym samochodem nieoznakowany radiowóz policyjny marki H. nr rej. (...) koloru czarnego nadający sygnały świetlne nakazujące kierującemu samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) oskarżonej M. D. natychmiastowe zatrzymanie się . Należy wskazać iż nagranie to pochodzi z miejsca znajdującego się około 3 km od miejsca gdzie policjanci próbowali wylegitymować świadka Ł. G. i oskarżona M. D. tj. ul. (...) w N. (za Google Maps) . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków M. J. (k. 18 i k. 116-118) , K. K. (k. 5 v i k. 159-162) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1 - 2 , k. 29, k. 54) , dokumentacji fotograficznej (k. 30-31) , płyty DVD (k. 32) , zawiadomienia (k. 35) , protokołu odtworzenia zapisu DVD (k. 64-65) i kserokopii notatników służbowych (k. 131-148) . Ponadto z zeznań świadka A. A. matki oskarżonej M. D. wynika iż radiowóz policyjny który zatrzymał samochód córki w miejscowości A. miał włączone sygnały dźwiękowe i świetlne (k. 163) . Tym samym twierdzenia oskarżonej M. D. iż podczas całego pościgu nie wiedziała że jest ścigana przez radiowóz policyjny i nie widziała sygnałów świetlnych i nie słyszała sygnałów dźwiękowych nadanych przez ten radiowóz nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zwłaszcza w zeznaniach świadków : M. J. (k. 18 i k. 116-118) , K. K. (k. 5 v i k. 159-162) , zapisie z monitoringu (k. 32 i k. 64-65) , dokumentacji fotograficznej (k. 30-31) i protokołu odtworzenia zapisu DVD (k. 64-65) . Ponadto z zeznań świadka Ł. G. wynika iż on i oskarżona M. D. zorientowali się że jedzie za nimi radiowóz na kilometr przed miejsca w którym się następnie zatrzymali (k. 125) . Tym samym oskarżona M. D. działała umyślnie nie zatrzymując się mimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego funkcjonariusza policji , poruszającego się nieoznakowanym radiowozem policyjnym , przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, oraz dodatkowo za pomocą zestawu głośnomówiącego w który wyposażony był radiowóz polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego do kontroli drogowej .

Tym samym okoliczności sprawy i wina oskarżonej M. D. odnośnie popełnienia przez niego czynu z art. 178b k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości .

Wymierzając oskarżonej M. D. karę za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 178 b k.k. Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżoną dobra jakim jest bezpieczeństwo komunikacji i porządek publiczny.

Jako okoliczność łagodząca wobec oskarżonej M. D. Sąd uznał fakt iż oskarżona nie była dotychczas karana (k. 110) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonej M. D. za czyn opisany w pkt. 1 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 178 b k.k. na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 37a k.k. karę ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.

Orzeczonej wobec oskarżonej M. D. kara ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów . Winna spełnić wobec oskarżonej M. D. funkcję wychowawczą i powstrzymać ją w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy .

Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonej M. D. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat . Sąd uznał bowiem , iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonej . Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonej funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżona dla innych uczestników ruchu drogowego. Przy wymiarze tego środka karnego Sąd wiązał po uwagę fakt że oskarżona M. D. uciekając swoim samochodem przez około 5- 6 kilometrów przed goniącym ją funkcjonariuszami policji poruszającymi się nieoznakowanym radiowozem policyjnym

wydającym cały czas sygnały świetlne i dźwiękowe na nakazujące jej niezwłoczne zatrzymanie się spowodowała duże zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji i innych uczestników ruchu . Fakt ten obrazuje nagranie z monitoringu (k. 30-31 , k. 32 i k. 64-65). Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonej M. D. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05 sierpnia 2017 r. do dnia 09 sierpnia 2018 r..

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną M. D. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąco pod uwagę jej obecne dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.